

הדעות. דישת שזלני בתרומה וזמערש כגון שהקדמו בשזלנין: **אין עובר.** כלל תחסום: **המרכסות.** משום דגמר מלאכתן למעשר משעת דישה: **תרומה ומעשר.** דסתם דיש לאו בתרומה ומעשר משתעי קרא דאין תרומה ומעשר סתם אלא מן המירוח ואילן כרכתיב (במדבר יח) כדגן מן הגורן:

מפני מראים העין. שלא יאמרו עליו שהוה חוסס: **כול.** מלא אגרוף: **בערסקלין שפיה.** שק או טרסקל מולין נזארה והמאכל בתוכו ואוכלת: **נכרי הדש נפרשו של ישראל.** אינן עובדים הצעלים שאמרו לו חסוס פרמי ודוש זה תצואה שלך אין עליהם עבירת לא תחסוס: **גידולי תרומה.** שרעה וגידלה הגידולין תרומה מדרבנן וזיל אהד משמנה עשר נצר שרבו בית שמאי על בית הלל ביציאות שבת (שבת פ: ו) וכיון דלאו תרומה מדאורייתא היא קרינא ציה דיש סתמא: **בשלמא גידולי תרומה תרומה.** מדרבנן ואינן טריקין לשמועינן דעובר: **גידולי טבל.** תצואה שנמרחת בכרי וזרעה צביצלה הרי היא כשאר חולין ואוכל הימנה ערמי עד שימרח דכיון דזרעו כלה צביל ליה איסוריה. ובתרומה הוא דגזור כדמפרש התם גזירה משום תרומה טהורה ציד ישראל שמא זרענה להפטר שלא יתננה לכהן אי נמי משום תרומה טמאה ציד כהן דלמא משקה לה לזרעה ואחרי ציה לדי תקלה: **פלוגתא דר' מאיר ור' יהודה** בקדושין (דף עג:): **ממון גבוה.** ולא קרינא ציה בדישוי. וגבי תרומה מיתוקמא שהיתה פרה של ישראל שאסור להאכילה תרומה ואפילו אם דש בה כהן דתניא^א כהן ששכר פרה מישראל אע"פ שזמנומיה עליו לא יאכלנה כרשיני תרומה: **היכי דמי.** דליתא מעשר קודם דישה: **כגון שהקדמו.** וקרא שם עליו בשזלנין: **וולר"ו.** כיון דשם מעשר עליו לר' יהודה נהי נמי דממון הדיוט הוא: **הא בעי תומה.** שאסור לאכלו חוץ לחומת ירושלים ויכתיב אפי' לאו דלא תחסוס ודמי לאו דלא תוכל לאכול בשערך: **ביום פאגו.** ה"ק חילון של ירושלים שהוספו עליו קרוי בית פאגו. ונראה לי שהוה לשון כבישתה של עיר שונג'לא צלע"ז כדלמרינן פרק קמח (דף טו.) זה קנה חמור וצית פניה: **לאן במעשר דמאי.** דליתיה אלא מדרבנן. הלוקח מעם הארץ שחייבו להפריש מעשר שני על הספק ולהעלותו לירושלים: **אף הוא.** יומנן כהן גדול במס' סוטה (דף מח:). **ציעל אם היודוי.** של מעשר ואפילו של חכמים שאין לומר בערמי הקדש מן הצית וגם נתמיו ללוי לפי שלא היו נוהגים מעשר ראשון ללוי כהלכתו דרממנא אמר ללוים וקנסיהו עזרא וזה לתמו לכהנים: **וגור על הדמאי.** צלוקח מעם הארץ שיפריש הכל מספק מפני שהטבל עון מיתה חוץ מן התרומה שלא גזר להפרישה ולא גזר על הדמאי לפי ששלח צבל גבול ישראל וראה שהיו עמי מפרשיין אלא תרומה גדולה כדבר אלא לא קשיא כ"א בתרומת מעשר ודאי כאן בתרומת דמאי לא קשיא כאן בתרומת דמאי אלא תרומת דמאי מי איכא והתניא: **באף הוא ביטל את היודוי וגזר על הדמאי לפי ששלח בכל גבול ישראל וראה שלא היו מפרשיין אלא תרומה גדולה בלבד אלא לא קשיא כ"א בתרומת מעשר ודאי כאן בתרומת מעשר דמאי בעו מיניה מרב ששת היתה אוכלת ומתרות מהו משום דמעלי לה הוא והא לא מעלי לה או דלמא דחויא ומצמצמא והא חויא ומצמצמא אמר להו רב ששת תניתוה רבי שמעון בן יוחי אומר מביא כרשינים ותולה לה שהכרשינים יפות לה מן הכל שמע מינה: **משום דמעלי לה הוא שמע מינה איבעיא להו מהו שיאמר אדם לנכרי חסום פרתו ודוש בה מי אמרינן כי אמרינן אמירה לנכרי שבות הני מילי לענין שבת דאיסור סקילה אבל חסימה דאיסור לאו לא או דלמא לא שנת ת"ש נכרי הדש בפרתו של ישראל אינו עובר משום כל תחסום מעבר הוא דלא עבר הא איסורא איכא בדין הוא דאיסורא נמי ליכא ואידי דתנא סיפא דישאל הדש בפרתו של נכרי עובר תנא רישא אינו עובר תא שמע דשלחו ליה לאבוה דשמואל הלוי תורי דגבנין****

והדשות בתרומה ומעשר אינו עובר משום כל תחסום אבל מפני מראית העין מביא בול מאותו המין ותולה לה בטרסקלין שבפיה ר"ש בן יוחאי אומר מביא כרשינים ותולה לה שהכרשינים יפות לה מן הכל ורמינהו פרות המרכסות בתבואה אינו עובר משום כל תחסום והדשות בתרומה ומעשר עובר משום כל תחסום ונכרי הדש בפרתו של ישראל אינו עובר משום כל תחסום דווישראל הדש בפרתו של נכרי עובר משום כל תחסום קשיא תרומה אחרונה קשיא מעשר אמעשר בשלמא תרומה אחרונה לא קשיא כאן בתרומה כאן בגידולי תרומה אלא מעשר אמעשר קשיא וכי תימא מעשר אמעשר נמי לא קשיא כאן במעשר כאן בגידולי מעשר בשלמא יגידולי תרומה אלא גידולי מעשר חולין יגנהו דתנן^ב גידולי טבל ויגידולי מעשר שני חולין אלא לא קשיא הא במעשר ראשון הא במעשר שני ואיבעית אימא הא והא במעשר שני ולא קשיא הא רבי מאיר הא רבי יהודה הא ר"מ^ב דאמר במעשר^ג מומן גבוה הוא הא רבי יהודה דאמר מעשר שני מומן הדיוט הוא היכי דמי כגון שהקדמו בשבולין ולר' יהודה^ד והא בעי תומה כגון שדש לפנים מחומת בית פאגו איבעית אימא לא קשיא כאן במעשר ודאי כאן במעשר דמאי השתא דארתית להכי תרומה אחרונה נמי לא קשיא כאן בתרומת דמאי כאן בתרומת דמאי אלא תרומת דמאי מי איכא והתניא: **באף הוא ביטל את היודוי וגזר על הדמאי לפי ששלח בכל גבול ישראל וראה שלא היו מפרשיין אלא תרומה גדולה בלבד אלא לא קשיא כ"א בתרומת מעשר ודאי כאן בתרומת מעשר דמאי בעו מיניה מרב ששת היתה אוכלת ומתרות מהו משום דמעלי לה הוא והא לא מעלי לה או דלמא דחויא ומצמצמא והא חויא ומצמצמא אמר להו רב ששת תניתוה רבי שמעון בן יוחי אומר מביא כרשינים ותולה לה שהכרשינים יפות לה מן הכל שמע מינה: **משום דמעלי לה הוא שמע מינה איבעיא להו מהו שיאמר אדם לנכרי חסום פרתו ודוש בה מי אמרינן כי אמרינן אמירה לנכרי שבות הני מילי לענין שבת דאיסור סקילה אבל חסימה דאיסור לאו לא או דלמא לא שנת ת"ש נכרי הדש בפרתו של ישראל אינו עובר משום כל תחסום מעבר הוא דלא עבר הא איסורא איכא בדין הוא דאיסורא נמי ליכא ואידי דתנא סיפא דישאל הדש בפרתו של נכרי עובר תנא רישא אינו עובר תא שמע דשלחו ליה לאבוה דשמואל הלוי תורי דגבנין****

דהתם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דרמי שלום: **אבל הכא דאיסור לאו שרי.** אע"ג דבמס' מו"ק (דף יג.) אמרינן^ה בדשציעת וחולו של מועד אסור אמירה לנכרי התם משום דשבת ויו"ט חל מילתא היא וגזרו אטו שבת: **דגבנין** זהו ארמאי. בשאלמות דרב אחאי מפריש שבי קושאין דער צבים של בהמה בחוקה והנכרי גונב הדינר ודולס הכיס ומסרסו ולשון גבנין להו לא משמע הכי שלא צאין לגנוב רק הדינר: מחלפי

השובר את הפועלים פרק שביעי בבא מציעא ז.

והדשות במעשר ובתרומה אינו עובר משום לא תחסום. פי' בקונטרס דסתם דיש לאו הוי תרומה ומעשר שאין רגילות להיות תרומה ומעשר אלא אחר מירוח תימה דל"כ אפילו הן מולין מתוקנים לא יעבור דאין רגילות להיות מתוקנים קודם מירוח ונראה דטעמא משום דכתיב דישו דמשמע הראוי לו ומעשר ממון גבוה הוא ותרומה נמי לישראל אסור ליתן לפני צהממו ואפילו כהן דוקא כרשינין שהוא מאכל צהממו מותר להאכיל ולא חטין משום הפקד תרומה וכן דריש צהדיא במעילה (דף יג.) ושם ד"ה מחו מדשו גבי הא דתנן וכן פרה לא תאכל כרשיני הקדש: **גידולי מעשר חו"ין.** דלא שייך למיגזר שמא ישהה צידו ויצער צממא דלמא ישהה כיון שיכול לפדותו ואפילו לקוח כנסף מעשר שנטמא דאינו נפדה לרבי יהודה לא גזרו על גידולין דליהו מעשר כיון דעיקר מעשר ש' לו פריין: **כאן במעשר ראשון דמיקרי דישו כאן במעשר שני.** דאפילו לר' יהודה אינו עובר חוץ לחומה כדפריך בסמון והא בעי תומה ומימה והלא אי לאו רעך היה אוכל פועל משל הקדש כי היכי דשרי משל חזירו ולא הוי גזל וה"ו אית לן למימר דשרי חוץ לחומה דהא לרבי יהודה ממנו הוא ויכול לקדש צו האשה אפילו חוץ לחומה כדמשמע בקדושין (דף נג.) וי"ל דאפילו הכי (לא) קרינן דישו שלו ולא של רעך דה"ו אמרינן בסוף פרק חלק (פסהדיון דף קא:) דלכולי עלמא לא מיקרי שללה גבי עיר הנדחת ופטורה מן החלה ללא מיקרי עריסותיכם:

והיכי דמי בשחקדימו בשבלין. תימה דמאי אלא תרומת דמאי מי לפרושי הכא היכי דמי דעד השתא נמי הוי מייירי צהכי דהא בגידולי מעשר ליכא לאוקמה כלל: **אמר** זהו תניתוה רבי שמעון בן יוחאי אומר. ורבנן לא פליגי עליה צמאי דמפרש טעמא משום דמעלי לה: **חסום פרתו** ודוש בה. פירוש ודוש בתצואתי דמרויח צממיה לנכרי דבתצואת נכרי פשיטא דשרי כיון שאין ישראל נשכר בחסימה אלא ארצה מפסיד כמו שפשיטא שמואל לומר לנכרי אכול נבלה ומהאי טעמא נמי מותר לומר לנכרי צבשת היך צטר וצשל לצרכך כשאין מוטל עליו לזווג דאין מרויח צבאות אמירה כלום ומיהו אמר ר"י דלא דמי לאומר לנכרי אכול נבלה דלא שייך התם אמירה לנכרי שהישראל עלמו יכול ליתן נבלה צפוי אבל הכא אותו דבר שאומר לנכרי לעשות הוא אינו יכול לעשות כמו לצל לא לחסום ומירושלמי דהזקין גבי מחזיקין ידי נכרים בדשציעת דקאמר אל' חרוש זה טבאות ואנא נקיבנא לה מינך צטר שציעית אומר ר"י דאין ראה

התם לפי שהתחיל כבר לחרוש מפני דרמי שלום: **אבל הכא דאיסור לאו שרי.** אע"ג דבמס' מו"ק (דף יג.) אמרינן^ה בדשציעת וחולו של מועד אסור אמירה לנכרי התם משום דשבת ויו"ט חל מילתא היא וגזרו אטו שבת: **דגבנין** זהו ארמאי. בשאלמות דרב אחאי מפריש שבי קושאין דער צבים של בהמה בחוקה והנכרי גונב הדינר ודולס הכיס ומסרסו ולשון גבנין להו לא משמע הכי שלא צאין לגנוב רק הדינר: מחלפי

(א) תרומות פי"ג מה"ט
(ב) קדושין כד. (וש"ט)
(ג) סוטה מה. יומא ט.
(ד) מספ' דסוטה פי"ג.
(ה) שבת קכ. וש"ט.
(ו) נדרים כה. (ו) ו"ל
(ז) והיא משנה בתרומות
פי"א מ"ט. (ז) נדרים יג.
(ח) גי' רש"ל דשבת.
(ט) נפש' אמור סי' קל.

הגהות הב"ח
(א) גבי ר"מ דאמר מעשר שני ממון: (ב) שם ולר' יהודה הא כ"ל ואת' נמנמק:

גליון הש"ס
רש"י ד"ה בית פאגו. הויקף היצון. ע"י פסהדיון ו"ד ע"צ ברש"י ד"ה בית פאגו ומנחת עת ע"צ ד"ה חוץ לחומת: תוס' ד"ה אבל וכו' וגזרו אטו שבת. ע"י ר"ה דף ע"ב חוץ ד"ה שאין ועין בבית רש' הלכות כללית:

עין משפט גר מצוה

מה א ב מ מ"י פי"ג מה"ט
שכירות הלכה ד ועי'
בהשגות וצ"מ סמג לאוין
קפד טו"ש ע"מ סי' שלח
ספיק ח ועין בה"ה:
מו ג ד מ"י שם הלכה ג
טו"ש ע"מ ספיק ח:
מו ה מ"י שם הל' ד ה:
מה ו מ"י פי"א מה"ט
תרומות הלכה כה:
במ"ז מ"י פ"ו מהלכות
מעשר הלכה א סמג
עשין קלה:
ג ה מ"י פ"ו מהלכות
מעשר שני הלכה טו:
גא ט מ"י שם פי"ג הלכה
ח:
גב י מ"י פי"ג מהלכות
שכירות הלכה ד ה:
גב כ מ"י פי"א מהלכות
מעשר שני הלכה יג:
גד ל מ"י פי"ט מהלכות
מעשר הלכה א סמג
עשין קלה:
גה מ מ"י פי"ג מהלכות
שכירות הלכה ד ה:
גו נ מ"י שם הלכה ג סמג
לאוין קפד טור ש"ע
ח"מ סי' שלח ספיק ז:
גז ט מ"י פ"ו מהלכות
שבת הלכה א סמג
לאוין סה טו"ש ע"מ סי'
זו ספיק ב:
גח ע מ"י פי"ג מה"ט
שכירות הלכה ג סמג
לאוין קפד טו"ש ע"מ סי'
שלח ספיק ו:

לעני רש"י
שונג'לא [צינג'לא].
חומה המקיפה את העיר.
ירול"ר [יריילי"ר].
לשלישל (נאמר בפרה).